

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Živel Leon XIII.!

V vseh jezikih sveta zaoril je ta klic dne 20. februarja t. l. Ko pravimo v vseh jezikih, pač ne pretiravamo, ker oni, komur veljajo ti vsikliki radostnega navdušenja in oveseljenega srca, oni je oče vseh narodov, vseh kraljev in cesarjev, oni je **sv. Oče**, je vidni poglavar vesoljne cerkve Kristusove, namestnik Boga Jezusa Kristusa.

20. februarja 1878. bil je izvoljen kardinal Joahim Pecci za naslednika sv. Petra. S strahom in trepetom je prevzel izvoljeni najvišjo čast na zemlji, in tudi drugi so se bali, kaj bo: bo li mogel 68 letni starček nositi to silno težavno čast, to odgovornosti polno službo. A danes, ko je sv. Oče nastopil 25. leto svoje vlade, ko bo 2. marca t. l. že dopolnil **92. leto svoje starosti**, danes vsi hvalimo Boga, da je dal cerkvi tacega glavarja.

Drugi ljudje v teh letih nehajo delati in odslej uživajo zaslužen pokojnino ter si odpočijejo, a Leon XIII. je v teh letih prevzel najtežavnejšo vseh služb in sicer v časih, ko so sovražniki cerkve bili najbolj razljučeni, najbolj besni, ko so tudi verni sinovi sv. cerkve s strahom zrli v bodočnost.

Z gorečnostjo mladeniča, z resnobo moža, z modro skušnjo starčka lotil se je Leon XIII. velike naloge. **Resnico in mir** podati svetu, to je bil namen njegov iz početka, in uresničil ga je.

Poživil, prenovil, očvrstil je versko življenje sv. cerkve, tesneje so se oklenili katoličani sv. Očeta in se spet zavedli, da so katoličani, udje one cerkve, ki se je tudi v minolih 25. letih izkazala vesoljno s tem, da je sprejela v svoje naročje obilo novih ljudstev. Mir vesti uživajo vsi, ki hočejo: Leon XIII. pokazal je nove pomočke, nova časa primerna sredstva. Dosegel je to zlasti s povzdigo češčenja presv. Srca Jezusovega. Modri Leon XIII. je spredidel, da je človeštvo brez srca, le navajeno na uživanje, na stvar. In z navdušenimi besedami popeljal je narode k Božjemu Srcu, da si ob tem ognju ogrejejo svoje ledeno mrzlo srce, s prisrčnimi besedami posvetil je sebe in vso cerkev in vse človeštvo presv. Srcu. Vlil je olja miru in ljubezni v razburkano morje človeštva.

A prižgal je tudi nove luči narodom. Spredidel je, da gredo narodi pogubno pot, ker so jih sleparili lažipreroki z obljubo, da rešijo najsilneje vprašanje naših dnij zanje ugodno. A rešili je niso, rešil je je in pokazal kako je rešiti papež Leon XIII., ko je poslal v svet svoje znamenite okrožnice tičooče se **socijalnega vprašanja**. Jasno je začrtal pot, po kateri pride družba človeška do blagostanja. In koder so slušali besede Leonove, iz katerih vsepovsod odseva očetovska ljubezen in skrb, tam se vrača mir med narode, mir med stanove. Z občudovanjem in s spoštovanjem zrejo tja v večni Rim in hvalimo

Boga, da je v teh viharnih časih poslal cerkvi in človeštvu „luč z neba“.

Mir je prišel prinesel Kristus na svet: to je storil veliki Leon XIII., ko se je zavzel za to z vso silo in močjo, da bi zavladal mir med najvišjima oblastima na zemlji, med cerkvijo in državo. Kajpa da niso države tega hotele, ko so se nekatere odločno izjavile: boj cerkvi! A tudi te je znal pomiriti in ukrotiti Leon XIII., ne s silo, marveč s pravljivitostjo in vljudnostjo. In danes? Bolj kakor prej kedaj spoznavajo države pomen cerkve, pomen papeža. Vladarji govore o papežu in ž njim z vso spoštljivostjo, občujejo ž njim tako, da se jim vidi, da jih prevzema veliki duh Leona.

Karkoli torej storimo v tem slavnostnem letu, da zahvalimo Boga, da počastimo sv. Očeta, vse to pač ne more vzbuditi začudenja pri onih, ki umejo, kaj je človeštvu slavno vladajoči papež Leon XIII. Briganas, kaj govore o tem zaničevavci vsake oblasti, preganjavci cerkve! Kar je zvestih katoličanov, ti ne bodo nehali moliti zanj, a ti si tudi ne dajo vzeti, da dajo svojemu udanemu srcu odduška, z navdušenim vzklikom:

Živel Leon XIII!

Gospodarske stvari.

Šiške na vinski trti.

Na listju vinske trte se nahajajo šiške troje vrste, ki se večinoma zamenjavajo in ne razločujejo, če tudi to ni prav nič težko; zato naj tu navedemo o njih značilna znamenja.

1.) Šiške trtne uši. Nahajajo se večjidel na ameriškanskih, le zelo redko na domačih trtah, opazovali so jih skoro povsodi. Vzrok, da nastajajo so samice trtne uši, (*Phylloxera vastatrix* Planchon) ki zlezejo iz zimskih jajčec, se naselijo na trtnem listju in ga od gorenje strani nabađajo. Ta šiška se nahaja na spodnji strani listne ploskve, večkrat tudi na pecljih, na rožicah in mladih stebelcih v podobi kljukice, ki ima velikost grahorjevega zrna, ima grbice ali ščetinice in je rdečkaste ali rumenkaste barve. Vhodne luknjice se nahajajo na gornji strani listne ploskve ter so obdane z dlakastim svitkom. Na enem samem listu dobimo večkrat do sto šišek, ki se prikažejo od druge polovice maja do konca sept.

Na rast trte menda ne vplivajo ravno škodljivo. Ako prerežemo popolnoma razvito šiško, najdemo notri eno, le poredkoma dve ušici, ali tudi njeni slečeni srajčici ali jajca in mlade ušice, ki se zelo živahno premikajo, ko ravno lezejo iz jajčic. Uši šiškarice so pomarančne barve, imajo hruškasto podobo in merijo dorasle 1.7 milimetra; s prostim očesom se vidijo.

Te šiške trtne uši nahajamo zelo redko, samo na amerikankah in še tudi le bolj po južnih krajih. Tako je na stopila ušnavišiškarica po nogradih Gumpoldskirhna (pri Dunaji) vsled velike vročine l. 1899 meseca julija v veliki množini, kakor se sicer nahaja le na jugu, in sicer so bile trte riparija, souvage (sovaž) in portalis (torej same ameriškanske), katerih poganjki so bili do zadnjega listka navzgor popolnoma posejani s šiškami. Na bližnjih solonis in rupestris montikola ni bilo videti šišek. Zamenjava s kako drugo mušico šiškarico tu

ni bila mogoča, ker so pod drobnogledom opazovali na stotine jajec in mladih ušij iz ene same šiške.

2.) Šiške vinske pršice, ki jih povzroča vinska pršica (*Phytoptus vitis* Landois). Te šiške pač nahajamo po goricah najčeseje, ker jih je od prvega spomladnega listka pa do zadnjega rumenega lista v jeseni vedno lahko dobiti; pršica je bela, valjasto okrogla in tako majčkена, (meri k večjemu 0.098 do 0.13 mm) da je s prostim očesom ne moreš opaziti. Napravljajo precej obširne nabuhline listne ploskve od 4 do 3 mm visoke, ki jih spodaj pokriva nekaka klobučevina (File), ki je zdaj bela, zdaj rdečkasta, zdaj zarjavela, v tej klobučevini gostujejo pramajčkene pršice.

3.) Šiške trtne šiškarice (*Oecidomyia oenophila* Haimhoffen). Te šiške so zelo redke, merijo v premeru 2 1/2 mm, ter molijo na obeh straneh listne ploskve ven in sicer so spodaj bolj okroglaste, zgoraj pa storžčaste, nahajajo se le na listnih žilicah. Včasih se jih nahaja na enem listu le po nekoliko, časih pa tudi več, celo do 60. V sredi take šiške nahajamo za časa razvoja (maja, junija) votlinico brez izhoda, v kateri leži majhna ličinka. Ta je pomarančne barve, črvasta, k večjemu 2 mm dolga in se opazi z neoboroženim očesom.

Ta ličinka prevrta koncu rožnika svoj grobek na spodnji strani lista, zato je o poznejših mesecih ta šiška prazna.

Da se poznamo in razumemo!

Napredek.

II.

V bistvenih rečeh katoliška cerkev ne more napredovati, ker se ne more spreminjati: resnice večne namreč oznanja in čuva. A mi katoličani naj bi vseeno napredovali in tudi moramo napredovati.

Napredujmo v vednostih in znanostih, v iznajdbah in izumitvah. Cerkev znanostim in umetnostim ni protivna; nasprotno: vedno jih je gojila. Vseposvoda je ustanavljala nižje in višje šole in to v časih, ko državam niti na um ni prišlo ustanavljati take šole. Duhovstvo katoliške cerkve, od papeža do navadnega duhovnika, je najbolj uspešno in goreče podpiralo pravo oliko in omiko in napredek. Saj je moral celo brezverni Voltaire priznati: „Vseposvoda je znano, da ima Evropa zahvaliti sv. stolu svojo olikanost, del najboljših postav in skoraj vse umetnosti in znanosti.“ Katoliška cerkev tudi opominja in vspodbuja ljudi naj si poslušne store sile naravne, naj se lotevajo novih iznajdb in izumitev. Menih, in sicer najbolj sovražnega reda menih, jezuit P. Dunn je izumil plinovo razsvetljavo. Dijakon Gioja (r. Žioja) je iznašel magnet in morski kompas, Albert veliki cink in arzenik. Roger Baco (r. Bako), najodličnejši fizik, bil je frančiškan. Rihard Walinghardt je sestavil prvo zvezdno uro. Notker iz Šent Galna je bil fizik in zdravnik za oči, Galvani je prišel na sled živalskem magnetizmu, in par let je tega, kar je sicer brezverska vlada francoska ravnateljju velikanske zvezdarne v Rimu, P. Denza, podelila najvišje odlikovanje, red častne legije.

Pa pravijo, da nasprotuje katoliška cerkev napredku! Nikakor! Skrbi tudi za časni blagor človekov in ve, da morajo po načrtu božje previdnosti vse iznajdbe in ves napredek prej ali slej služiti v to, da bo poveljčan Bog in zmaga resnica. Seveda v enomer opominja:

zaradi časnosti nikar ne pozabite večnosti. Bog je nas vseh namen in namen vsega: vse posvetno in zemsko naj nam je le sredstvo, da dosežemo ta namen.

Napredovati tudi moramo v spoznavanju krščanskih resnic. Najlepše in najboljše kar človek ima, je resnica. Zato jo je modri Salomon višje cenil ko vse svoje bogastvo, katerega pa vendar le ni imel malo. Govori in piše: „Prosil sem in dan mi je bil razum, klical sem in duh modrosti je prišel k meni. Dal sem ji prednost pred kraljestvi in prestoli, in bogastvo mi ni veljalo nič v primeri ž njo. Tudi dražega kamenja ž njo nisem primerjal, ker vse zlato je v primeri ž njo slab pesek, in srebro kakor blato. Ljubil sem jo bolj kakor zdravje in lepoto in izbral sem si jo za luč ker neugasljiv je nje svit. Resnično, vse druge znanosti in vednosti ne hasnijo nič, ako ni spoznanja krščanskih resnic. Naj bo kdo še tako učen, naj zna še toliko jezikov in naj je spisal cele kopice knjig, vendar je nespametnež, ako ne pozna vednosti vseh vednostij: kako se izveličati.

Tembolj potrebno je to dandanes, ko tudi čuje navadni kristjan vsemogoče ugovore zoper sv. vero. Ako pa ni dosti podučen v verskih resnicah, kmalu se bodo dvomi zajedli v njegovo dušo in prišel bo slednjič ob vero. Nevednost v verskih stvareh, ta vam je eden glavnih vzrokov nevere današnjih dni.

Zato napredujmo v spoznavanju verskih resnic! Omikanemu človeku so poleg propovedij na razpolago knjige iz katerih zajema tega spoznanja, in teh knjig ni malo, pač pa je malo tistih, ki bi si vzeli časa in truda, brati jih. Premalenkostno se jim zdi to, dasi se gre za večnost. Priprostim pa ne preostaja drugega, ko vestno poslušati besedo božjo. Zlasti v družini naj bi se gojilo spoznavanje verskih resnic, dom naj je prva šola tudi v tem oziru.

Napredujmo slednjič tudi še v čednostnem življenju. Tu ima vsakdo pred seboj obširno polje, na katerem mu je možno a tudi treba napredovati. Postajati vedno pobožnejši, potrpežljivejši, ponižnejši, skromnejši, čistejši, pridnejši, sploh: izpopolnjevati se, to je naloga našega življenja, da postanemo vedno bolj podobni svojemu vzvišenemu in nedosežnemu vzoru Jezusu Kristusu. Vse hvale vreden in sadov bogat je napredek v časnih, stvarinskih stvareh, a ravnokar omenjeni napredek v čednostih ima nad seboj nekoliko več blagoslova in plačila in sadu. Nezačuden, černih ljudij je danes več ko kedaj, ljudij, ki vsemu zabavljajo, kojim ni nič prav, vse preslabo, ki se čutijo nesrečne, da živijo med takim pokvarjenim svetom. Pri tem pa pozabijo eno: poboljšati sami sebe. Da, da, vi nezačuden, ki ste vsak hip pripravljeni izustiti najstrožjo sodbo nad svojim bližnjim, skrbite da boste bolj trezni in zmerni, bolj delavni in ponižni, napredujte v čednostih, kmalu bo lepše in boljše na svetu. Lepo opravljene sobe še ne store hiše srečne, ampak ljudje, ki prebivajo v teh prostorih, ti polnijo hišo s srečo ali nesrečo. Duhoviti Francoz de Bonald piše: „Ves svet vpije: dajte nam moža, dajte nam moža, da nas reši! Moža potrebujemo. Ni treba tega moža iskati tako daleč na okrog. Ta mož, to ste vi, to sem jaz, to je vsak izmed nas.“ Ali nima prav?

Živel napredek in živela naprednost! Resnica, katere čuvarica je sv. cerkev, ne more napredovati, ker je večna, ista in enaka včeraj in danes in jutri. A človek sme, človek more, človek mora napredovati v dušnem in telesnem oziru. In temu napredku ni meje, kakor ni uzreti bregov vesoljnemu morju. Za tem napredkom, pravim napredkom duha in srca, naj bi težili, osrečili sebe in osrečili mili naš narod. Zgodi se!

Stavka in upor v Trstu.

V Trstu je tekla 14. in 15. m. m. kri. Ljudstvo je po ulicah pobijalo in ropalo ter napadalo vojake, orožnike in redarje, ki so vzdrževali red in mir. Vojaki so parkrat morali streljati na upornike. 11 oseb je bilo takoj mrtvih, nad 80 oseb pa ranjenih, nekateri tudi težko. Izmed ranjencev jih je že nekaj umrlo. Kako so se začeli nemiri?

Kurjači na parnikih parobrodnega društva „Lloyd“ so ustavili delo, ker jim društvo ni hotelo izpolniti njihovih zahtev, n. pr. da bi samo osem ur na dan delali, da bi ponoči ne bili vsi prisiljeni za stražo na krovu in še nekatere druge želje. Pač pa se je društvo pobrigalo, da dobi iz inozemstva novih delavcev in za prvo silo mu je priskočila na pomoč državna pomorska oblast. Vsled tega so bili kurjači v nevarnosti, da zgubijo v Trstu delo za vedno. In težko bi kaj napravili s svojo stavko, da jim niso v četrtek dne 13. m. m. prišli tudi drugi delavci v Trstu na pomoč. Vsi delavci v Trstu so ustavili delo, tako da jih je bilo naenkrat okoli 30.000 brez dela. Ulice so bile polne ljudstva. Delavci so se obnašali v obče mirno in dostojno. Pač pa so prišle med delavce na ulico tudi osebe, katerim se je šlo za to, da se naredi v Trstu rabuka. Ščuvali in vodili so jih pristaši anarhizma, katerih želje so ravno, da je v državi nemir in upor.

V petek so se dogajale strašne reči v Trstu. Ulice so bile natlačene vznemirjenega ljudstva. Goštilne in prodajalnice so se morale zapreti. Ljudstvo je hotelo, da naj v Trstu nihče ne dela. Koder niso hoteli zapreti goštilne, kavarne ali trgovine, seglo je ljudstvo po kamenju, razbilo šipe, udrlo v prodajalne ter tamkaj ropalo. V petek okoli 4. ure popoldne je šla velika množica po borznem trgu. Od druge strani je prišlo vojaštvo. Bilo je le pol kompanije in množica je dobila pogum. Kamenjala je vojake ter sploh metala nanje, kar je imela in dobila v roke. Posebno divje so se obnašale ženske. Kakor zblaznele so kričale nad vojaki, jih zmerjale, jim grozile ter metale vanje, kar so zgrabile. Neka deklica se je približala častniku, ki je poveljeval oni pol kompaniji ter ga ranila s kamenom, da se je zgrudil na tla. Ko je to videl podčastnik, dal je povelje „ogenj“! . . . množica je divje zakričala, se obrnila ter spustila v beg. Na mestu pa je ostalo 5 oseb mrtvih in 6 težko ranjenih. Taki žalostni dogodki so se zvršili tudi po drugih ulicah in tudi v soboto.

Zvečer v petek so zastražili vojaki vse ulice. Da pa bi jim onemogočili vsako prodiranje, zastavilo je ljudstvo ulice z različnimi predmeti. Iztrgali so tudi plinove svetilke, užgali plin, ki je gorel v velikem

plamenu ter razsvetljeval strastne obraze razjarjene množice.

V petek so imeli delavci zborovanje, na katerem so določili osebe, ki se imajo pogajati zavoljo nastopa v delo. V soboto je bilo posvetovanje delavcev in delodajalcev, kjer se je doseglo popolno sporazumljenje. Delavci so v ponedeljek zopet začeli delati. Vkljub temu pa so še trajali nemiri tudi v soboto naprej.

Ljudstvo je vrelo po ulicah in se razgovarjalo o dogodkih preteklega dne. Posebno so bili ljudje razkačeni nad vojaki, ki so včeraj streljali. Ljudstvo jih je psovalo in zmerjalo. Vojaki pa so stali mirni in nemi ter se niso brigali za vse psovanje. Šele popoldne je prišlo ob 1/24. uri zopet do spopada v ulici Korzo. Ljudje so začeli metati kamenje na vojake. Vojaštvo je dvakrat ustrelilo in ljudje so zbežali v stranske ulice. To je vendar navdalo množice s strahom.

Sobotni večer je bil miren. Vojaki, redarji in orožniki so hodili po mestu, tudi ljudje so prihajali v večjih gručah, a do krvavega spopada hvala Bogu ni več prišlo.

Bati pa se je bilo, da se bodo pri pokopavanju ustreljenih dogodili novi izgredi. Zato so ustreljene pokopali že ob 2. uri v nedeljo zjutraj. Nihče ni vedel, kaj se godi, in mir se ni kalil.

V nedeljo se je razglasilo nad Trstom izjemno stanje in nagli sod. To je naredilo velik utis na ljudstvo. Na vsak upor je po teh odredbah določena smrtna kazen, ki se takoj izvrši. V nedeljo je vladal v Trstu popolen red.

V ponedeljek so delavci začeli zopet z delom, in upati je, da se v Trstu ne bodo več ponovili taki strašni in grozni dogodki, kakor pretekle dni. Podati hočemo še nekaj dogodkov in slik o tržaških razmerah.

Slovenski rodoljub — mrtev. Med umrlimi ranjenci v Trstu se nahaja tudi slovenski rodoljub Fran Bona. Prebodel ga je bajonet. Prenešen v lekarno Velmieti, odtod v bolnico, kjer je umrl. Bone je s prijateljem Lekanom pred kavarno Tergestej opazoval izgrednike, ko ga je v vrvenju vojak z bajonetom prebodel.

Nagli sod je pričel poslovati. Prvi je prišel pred nagli sod neki uporni občinski šolski sluga. Krvnik z Dunaja je že prišel v Trst, da bo izvrševal svoj posel.

Burja v Trstu. V nedeljo je začela razsajati po Trstu tudi huda burja, kar je mnogo pripomoglo, da so se ljudje z ulic umaknili v stanovanja. Ubogi vojaki imeli so vsled burje največ pretrpeti, posebno infanteristi polka št. 27. iz Ljubljane, ki so prvičrat doživeli tako burjo.

Vojaki v Trstu. Seveda so se hitro poklicali ne samo orožniki, ampak tudi vojaki iz drugih mest v Trst, da pomagajo vzdrževati red. Iz Ljubljane je odšlo 600 vojakov v Trst. Tudi v Mariboru je moralo biti vojaštvo pripravljeno na odhod, a odšli so le dragonci, ki pa niso mogli razviti svoje moči, ker jim je baje drčalo na gladkem tržaškem kamenju.

Pomanjkanje živeža. V soboto je pričelo v Trstu manjkati zelenjave, jajec in drugih živil, ker se ni moglo nič več uvažati. V soboto je začelo pri pekih,

ker so jim delavci ustavili delo, pomanjkovati tudi kruha.

Naskok žensk na nadporočnika. V „Via nuova“ so spoznale v soboto popoldne razgrajajoče žene in dekleta nadporočnika, ki je v petek zaklical usodni „ognej!“ in ki je tudi neko dekle s sabljo ranil. V par sekundah je bil dotični oddelek obkoljen od kričeče množice. Žene in mlade deklice so kot blazne skočile na častnika. Kričale so nanj, da se bodo maščevale za ranjeno dekle. Častnik je potegnil revolver in ustrelil. Ranjena je bila neka deklica. Demonstrantje so nato uprav zbesneli. Podrli so častnika na tla, vojaki so častnika hoteli iztrgati množici in tako je nastal na cesti cel vrtinec vojakov in demonstrantov, ki so bili nakopičeni drug na drugega. Na cesti je ležalo kamenje in na vojaštvo se je usul kamenit dež. Vojaštvo je zopet ustrelilo. Množica se je na to razpršila.

Naskok na mrtvašnico. Velika množica je naskočila v soboto popoldne mrtvašnico, kjer so ležale mrtve žrtve. Vojaštvo je množico z nasajenimi bajoneti potisnilo proč od mrtvašnice, vendar se je naskok parkrat ponovil. Vojaštvo je naskok vsakokrat odbilo.

Poštni uradnik ustreljen v uradu. Poštni asistent Fitzko je bil v petek v uradu, ko je prodrla krogelja v urad. Zadela ga je v trebuh in ga ranila. Poslopje poštnega urada pri borzi in cerkvi sv. Antona je vse razbito od krogelj.

Policaja Jakoba Mihelusa so izgredniki z revolverjem ustrelili ob 7. zvečer v soboto. Ob 6. uri je prišel ta policaj na svoje mesto in njegov sinček mu je prinesel večerjo. Ko je odvečerjal, je šel k nadzorniku Jessu po dovoljenje, da bi smel poslati po četrto vina. Ta je tudi odvečerjal in ga poslal na svoj račun po vino za oba. Eno minuto zatem, ko je policaj odšel, so počili trije streli. Neki deček pribeži k inspektorju in pové, da je Mihelus ubit. Mihelus je star 47 let ter zapušča vdovo in tri otroke. Dva druga redarja so vrgli izgredniki v morje, a ko sta se pošteno skopala, so jih rešili.

Politični pregled.

Dne 21. m. m. praznovala sta nadvojvoda Rainer in visoka njegova gospa nadvojvodinja Marija svojo zlato poroko. Nadvojvoda je poseben ljubitelj in pospeševatelj umetnostij in znanostij, nadvojvodinja pa je imela vsikdar usmiljeno srce in odprte roke za stiskane in pomoči potrebne. Velike slovesnosti vršile so se tem povodom osobito na Dunaj. Sam presvetli cesar je prišel čestitat jima k redki slavnosti.

V državnem zboru so se o priliki razprave o vojaškem naboru čule vsakovrstne pritožbe, kako neusmiljeno se ravna z vojaki, naj se odpravi starokopitna pogubna navada dvoboja, naj se k vojaškim vajam ne jemlje ljudi potrebnih doma o času žetve. Neki poslanec je priporočal vladi, naj vojaška uprava kupuje naravnost od kmetov žito, od rokodelcev in obrtnikov pa obutev in obleko, da se natak način vsaj deloma povrne poljedelcem davek, ki ga dajo za vojaške namene; zahteval je tudi, naj se vojakom da priložnost ob nedeljah izpolnjevati svojo versko dolžnost. To bi bilo vse lepo, ko bi se uresničilo, a takih zahtev čulo se je v zbornici na stotine, da bi pa bilo kaj prida po-

magalo, ni znano. — Nemiri v Trstu razpravljali so se tudi v državnem zboru. Ministerski predsednik je natančno razložil, kaj se je vse prigodilo in da vojakom ni drugega preostajalo, ko streljati, ter da je bilo nujno potrebno, vpeljati nagli sod. Žid dr. Ellenbogen je pri tej priliki silovito in surovo napadal tržaškega cesarskega namestnika, kakor da je on kriv nemirov in pobojev. Seveda, Italijane in socialne demokrate naj bi vlada še božala, kadar razdivjajo in našuntajo množico k upor in nasilnim dejanjem.

Na **Spanskem** pojavili so se nemiri, podobni onim v Trstu, v Barceloni in drugih mestih. Da, tu je prišlo do prave in krvave vojske po mestnih ulicah. Početek je bil ta-le: Delavci, nezadovoljni z malo plačo in obilnim delom, so začeli štrajkati, in kmalu je prenehalo z delom blizu 100.000 delavcev, da bi tako prisilili delodajalce, da jim izboljšajo stanje. Že itak razburjeno množico so nahujskali anarhisti in socialni demokratje, da se je začela ustavljati policajem in žandarjem ter jih tudi napadati s kamenjem in orožjem. Ker le-ti množici niso bili kos, zasedlo je vojaštvo vse dele mesta in začel se je boj na smrt in življenje, da nastavili so tudi topov po mestu za skrajno silo. Polagoma se je mesto pomirilo, če gre verjeti poročilom. Padlo je dokaj razgrajčev, a tudi marsikateri vojak je bil smrtno ranjen. Skoro ob istem času pojavil se je splošen štrajk v Turinu na Laškem, tudi v Rimu je bilo vse pripravljeno za take izgrede, a so jih v kali zadušili. Zdi se, kakor da bi bili ti nemiri vsi domenjeni. Povsod je pač oderuhov-bogatinov več ko preveč, ki izmozgavajo delavce do zadnje potne kapljice in zadnjega vinarja, samo da sami bogate. Nič čudno ni, da se delavci postavijo za svoje pravice. Pa pridejo ljudje, sovražniki vsake vlade, vsacega reda, vseh postav — anarhisti se zovejo — in njih pomagači socialni demokratje in izstradano grenko ljudstvo tirajo k upor. V odločilnem trenutku se hujskači poskrijejo, ubogi delavci pa padejo pod bajoneti in krogliami, ki ne veljajo toliko njim kakor onim strahopetnim puntarjem. Seveda je nevolja in srd do višjih pri nižjih slojevih po takih dogodkih vedno večja in večja, in prišel bo čas, ko ne bo treba pomanjkanja dela in štrajka, marveč bo ljudstvo na prvi poziv voditeljev tudi brez povoda planilo po mogočnjakih takih ali takih in vnel se bo bratomorni boj, kakoršnega zgodovina ne pomni. To ravno hočejo anarhisti, k temu hočejo množice tako polagoma privaditi in priučiti. Pomoček proti temu gibanju? Prav gotovo ne bajoneti in puške, pač pa modre postave, ki temeljijo na krščanstvu in urejujejo razmere med delavci in delodajalci, in spet med delavci med seboj.

Angleški vojni minister je podal nov dokaz, da se nahaja vojna uprava radi vojske z **Buri** v velikih škripicah. Naročil je namreč, da se mora nagloma nabirati novih vojakov za bojišče. To je pač dokaz, da Angleška še noče odnehati, in da sedaj nujno potrebuje novih vojnih močij. Lord Kitchener vrhovni poveljnik angleški je bil nedavno napovedal splošen lov na burskega generala Deweta ki je Angležem že marsikako zgubo prizadejal; udeležilo se ga je kar 23 angleških oddelkov, ki so napravili dolgo, močno, nepretrgano vrsto. Dne 7. m. m. je vsa črta prodirala proti zahodu in zastražila ves prostor do zadnega kotička, na katerem se je nahajal Dewet z 2000 možmi, in vendar jim je

še isto noč ušel, in to celo na takšnem kraju, kjer je bil prostor zaprt z žično ograjo. Dewet pač ni miš, ki bi se dal vjeti v past, a nič kaj častno ni za Angleže, da love ljudi — z žico! Njih kralj pa se bo kmalu podal na pot — za zabavo. Lep kralj to!

LISTEK.

Zvest do smrti.

(Resnična dogodka iz življenja duhovnika.)

(Konec.)

Par dni pozneje so se odprla nenadoma vrata ječe in vstopil je pomožni organist in državni učitelj iz onega kraja, kjer je služboval župnik. Duhovnik ga je začudeno pogledal. Zakaj je prišel ravno ta človek k njemu? Višji ruski uradnik ga je prestavil v Oratov prav zato, da bi grenil župniku življenje, kar je pomožni organist tudi storil. Na vse mogoče načine je ščuval zoper dobrega gospoda in ga poskušal tudi pri ruski vladi počrniti. Sedaj pa je prišel ves potr v ječo in se je takoj vrgel na kolena. „Častiti gospod!“ je začel in sklepal roke, — „o, pomagajte mi, da zadobim zopet svoj dušni mir nazaj! Spovejte me!“

Skoro eno uro je trajala spoved. In potem so se vrata zopet odprla in bled in prepaden je izstopil organist. Pred ječo pa je še enkrat postal in se ozrl nazaj s škodoželjnim pogledom ter mrmral: „Sedaj ima zavezana usta in jaz sem varen!“ Duhovnik pa je ječal v svoji celici. Zakril si je obraz z rokami in jokal in zdihoval. „Ne, moja volja, marveč tvoja volja se naj zgodi!“ — je šepetal in poklekal udano. „Daj mi milost k temu, kar mi ukazuješ in ukaži mi kar mi hočeš!“

Šest tednov pozneje se je vršila obravnava. Župnik ni hotel izpovedati, kje je bil v kritičnem času in ravno tako ne, če ima koga na sumu umora. On je samo poudarjal svojo nedolžnost, — zamanj. Vse je govorilo za njegovo krivdo. Sodišče ga je spoznalo krivim umora in ga je obsodilo na do smrti prisilno delo v sibirski rudokope. „Božja volja se zgodi!“ — je končal udano duhovnik, — „po mukah in težavah življenja pride večnost in ta mi bo prinesla pravičnosti. Do tedaj pa bodem trpel z božjo pomočjo v sramoti in bolečinah.“ Ne dolgo potem je stopil v njegovo ječo dekan, ki mu je prebral razglas škofa Borovskega iz Žitoverc, v katerem je le ta izobčil radi umora obsojenega duhovnika iz katoliške cerkve. „Poljubljam roko svojemu škofu,“ — je dejal izobčenec z veliko težavo, — „saj on ne ve, on ne ve in Bog me bo...“ Ubogi duhovnik se je zgrudil nezavesten na tla. — Da je umrla njegova mamica, je sprejel z največjo mirnostjo. „Sedaj vsaj ve da in zakaj sem nedolžen.“

Nekaj tednov pozneje je korakala dolga vrsta kaznjencev v Sibirijo. Bili so uklenjeni po dva in dva. Nekdanji župnik iz Oratova je bil tudi med njimi. Na nekem visokem griču se je še enkrat ozrl nazaj na domače gore in je globoko vzdihnil; v bližini jezdec Kozak pa ga je sunil s sulco in ves sprevid se je pomikal naprej.

Dvajset let je preteklo po opisanem dogodku.

V vasi Oratov župnikuje že zdavnaj drug duhovnik. Organist je bil še tukaj, toda bolehen in slaboten. Njegova žena, vdova po umorjenem Pietrovu, katero je kmalu po umoru vzel, hodila je vedno pogosteje v cerkev, kjer je dolgo klečala in molila.

In tam v sosedni vasi, v hiši onega uradnika, kojega nekdanja krščenka se je bila razvila v bujno dekletce, je vladala velika žalost. Iz zaprte podstrešne sobe so prihajali zdaj pa zdaj glasovi blaznega človeka. Neka ženska je kričala nerazločno o krstu otroka, o katoliškem duhovniku in o ortodoksnem papežu. „Uboga mati,“ — je vzdihovala o takih prilikah blede hčerka ter prosila očeta, da bi smela iti v samostan, kjer bode izprosila zdravja za svojo mamo. In sivolasi oče je dejal: da, ter zlezal še bolj v gube. Trpel je že dvajset let pod težo zavesti, da trpi radi njegove molčečnosti oni duhovnik po nedolžnem.

Nekega poznega večera pa je nesel novi župnik v Oratovu zadnjo popotnico umirajočemu organistu. Ko je bilo sv. opravilo

končano, je želel organist naj pride več ljudi v sobo, da ima važno skrivnost na srcu, katero bi rad povedal. To se je zgodilo. In organist je priznal, da je vstrelil kmeta Pietroya, da bi vzel njegovo vdovo, da je obdolžil duhovnika, da se mu je potem to spovedal, samo, da mu je usta zavezal. Pristavil pa je še: „Vedel sem, da duhovnik rajši umre kot hudodelec, nego pa bi izdal spovedno skrivnost in nisem se motil. Bog bodi milostljiv moji duši.“ Malo pozneje je umrl.

Takoj se je začela nova obravnava in župnik iz Oratova je bil oproščen. Ko je čez več dni dospelo pisanje v Sibirijo, je mignil naduradnik z rameni: „Prepozno, — je umrl že pred štirimi leti. Škoda, ves čas je bil miren in je vedno molil.“

Nebo je bogatejše za enega svetnika in sv. cerkev za eno spričevalo na čast zakramentu sv. pokore. Po „Am. Slov.“

Domače vesti.

(Osebne vesti. Premeščeni so naslednji gg.: kapelan Valentin Marčič iz Semiča kot kurat na Slap; kapelan Janez Kramar iz Mirne Peči kot subsidijarij na Dobravo na Gorenjskem; kapelan Andrej Ažman iz Poljan nad Loko v Semiču; kapelan Alojzij Volc iz Mirne peči na Mirno; kapelan Francišek Majdič z Mirne v Mirno peč.

(Novi grobovi). 21. m. m. umrla je soproga obče-spoštovanega stotnika meščanske garde g. A. Vertačiča gospa Katarina Vertačič. — Isti dan se je preselila v večnost blagorodna gospa Karolina Jagodič, c. kr. dež. sodišča svetnika vdova. Nje krotka ljubeznjivost in neprisiljena prijaznost nasproti vsakemu brez razločka pridobila ji je udanih prijateljev pri otrocih in doraslih, nizkih in imenitnih. Vse jo je spoštovalo radi blagega srca in dobrodelnih rok. Kazalo se je to v odkritosrčnem sočutju ob njeni res krščansko-lepi in vdani smrti. Veličasten je bil pogreb v nedeljo, katerega so se vdeležili v najobilnejem številu vsi stanovi in slojevi našega mesta, a tudi od drugod so prihiteli znanci in prijatelji izkazati rajni zadnjo čast. Žalujoči rodbini, katero je Bog dvakrat tekom enega leta hudo obiskal s smrtjo, naj je vse to v veliko tolažbo in omiljenje žalosti. Dal Bog rajni gospej večni mir in pokoj!

(Postne pridige) v nemškem jeziku pričele se bodo v Novem mestu v nedeljo 2. marca ob 1/2 7. uri zvečer in bodo trajale cel teden. Propoveduje P. Fr. Sal. Zehngruber S. J.

(Kapelica v kapiteljskem poslopju) je po skrbi mil. g. prošta dr. Elberta popolnoma prenovljena. Ob zadnjem potresu je precej trpela in bilo jo je treba zvezati z močnimi železnimi vezmi. Potem so prestavili oltar, da stoji sedaj na severozahodni strani nasproti vhodu v kapelico. G. slikar K o ž el j je kapelico ozaljšal z dvema podobama na zid: sv. Družina in prizor, ko se presv. Srce Jezusovo razodene bl. Margareti Alacoque. Na stropu pa je naslikana podoba Boga Očeta vsegamočnega Stvarnika. Podobe kakor tudi ornamentika je izvršena v romanskem slogu, primerno zidavi kapelice, in reči smemo: delo hvali mojstra in ga priporoča tudi za figurarno slikanje prav močno. Plastika je dobra in kaj srečno pogodeni so obrazi sv. oseb. Nad vratmi je prostijski grb s primernim kronografikom. Domačin g. Kušlan je za kapelico izrezal prav lično dve sohi: sv. Sebastijana in sv. Antona Padovanskega, ki stojita poleg oltarja, katerega je isti mojster prenovil in posnažil. Kapelica je sedaj prav lična in prikupljiva.

(Za žensko bolnico) je že nakupljen svet na pomočju kapiteljskega hriba. Bolnico bodo najbrž prevzele v oskrb sestre od sv. Križa. Zadnji čas je že, da se sezida ženska bolnica, in bodo merodajni gospodje to za vse Dolenjce prekoristno zadevo čim bolj pospešili.

(Koncert in dramatično predstavo) prirede gimnazijci v Rudolfovem na korist dijaškemu podpornemu društvu v soboto 8. marca t. l. v dvorani „Narodnega doma“. Vspored: Križarji na morju. Mešan zbor, Bendl. 2. Zbor iz oratorija „Messias“: Veličanstvo Gospoda Boga, Händel. 3. Slovo. Moški zbor, bariton-solo in klavir, Vilhar. 4. Monolog aus Schillers Wallenstein. Deklamacija. 5. Prešernova Nova pisarija. Deklamacija. 6. A-moll-koncert za gosli, Rode. Adagio — moderato. 7. Potovanje okoli sveta v 80 dneh. Burka v 5 slikah, prirejena po Jul. Vernovi povesti. Začetek

ob 1/2 8 zvečer. Vstopnina: Vstopnice za osebo po 60 h (za dijake po 40 h), sedeži v prvih štirih vrstah po 1 K 60 h, drugi po kroni se dobivajo zvečer pri kasi; dne 6. in 7. marca dobivajo se tudi v knjigarni J. Krajca nasl. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Dijaški koncerti in predstave, bile so svoje dni v našem mestu zelo priljubljene, in se je vedno po njih povpraševalo. Po preteku več let bomo zopet enkrat videli, kaj znajo naši gimnazijci v tem oziru. Vrh tega je pa namen koncerta gotovo vse hvale vreden, zato je pričakovati obilne udeležbe.

(Dol. pevsko društvo) naznanja: Pevske vaje so v Čitalnični peyski sobi 1.) za dame ob ponedeljkih in četrtkih od 6.—7. ure zvečer, 2.) za gospode ob sredah in sobotah od 6.—7. ure zvečer. Kdor ne more priti ob navedenih urah, naj se blagovoli z gosp. pevovodjem dogovoriti, da mu, ako mogoče, za vaje določi druge ure. — Gosp. pevovodja bode pevcem, ki na novo vstopijo in ki še niso izvežbani v glasbeni teoriji in skupnem petju, določil poseben pouk, da jim bode kmalu moč pristopiti k pevskega zboru.

(Dolenjski Sokol) vabi vse brate, da se polnoštevilno udeležujejo redne telovadbe, katere je vsaki torek in petek od 8.—9. uri zvečer. Na zdar.

(Volitev delegatov v okrajno bolnišnico blagajno) za pol okraj Novo mesto vrši se 15. marca t. l. — Neimenovana stranka priporoča v volitev svoje na slabo obiskanem volilnem shodu izbrane delegate. Ker se nam pa vidi, da se je bodisi iz pozabljenosti ali nalašč prezrlo nekaj obrtnikov in se jim stavijo zapreke, spraviti svoje zastopnike v odbor bolnišne blagajne, priporoča večina novomeških obrtnikov in delavcev naslednje in sicer iz vseh strank vzete gospode v volitev delegatom: Izmej delodajalcev sledeče gospode: Appe Ivan, pečar; Appe Val, pečar; Bergmann Jos., lekarnar; Cigler Leopold, čevljar; Jakaz Ant., gostilničar; Javornik Jos., pos. žage; Kastelic Ivan, pek; Kokalj Anton, kamnosek; Kos Jos., knjigovez. Kušljan Anton, podobar; Logonder Pet., naj. žage; Malovič Matko, mizar; Mikolič Jak., krojač; Mramor Mih., strojar; Murn Franc, svečar; Ogoreutz Josip, trgovec; Pauser Ad. ml., trgovec; Picelj Franc, čevljar; Sladovič Sim. pl., lekarnar in Spitz Arnold, pos. žage. — Izmej delojemalcev sledeče gospode: Baraksadič Pavel, čevljar; Bele Al., krojač; Bele Franc, krojač; Bele Karol, pek; Blaž Fr., tipograf; Blažon Mih., pom. urad.; Čurčič Vas., tipograf; Fink Al., urar; Grebenc Franc, mizar; Hrastar Jos., čevljar; Jereb Egidij, čevljar; Klemenčič Jos., pečar; Kocjan Jan., strojar; Kolenc Fr., pom. uradnik; Koračin Jos., krojač; Košir Jurij, mizar; Kozina Viktor, trg. pom.; Kunčič J., kamnosek; Lenart Jos., čevljar; Malovič Jos., mizar; Medvedšek Lud., pom. uradnik; Murn Anton, svečar; Našič Ernest, čevljar; Našič Lud., čevljar; Papež Fr., pom. urad.; Peterca Pet., pek. poslovodja; Petrič Jos., pom. urad.; Petrič Makso, tiskar; Ravnih Anton, strojar; Robas Anton, čevljar; Salehar Fr., tipograf; Seifert Konrad, knjigovez; Šepić Karl, strojar; Šlejkovec Jos., pek. pom.; Simončič Al., klepar; Škerlj Jos., čevljar; Strniša Karl, strojar; Viker Valentin, pečar; Vovk Al., ključar; Vovk Fr., ključar. — Cenjene gospode volivce vljudo prosimo, da oddajo svoje glasove predstoječim kandidatom, da se s tem doseže enakomeren zastop vseh strank in kolikor mogoče tudi vseh obrtov. Nikdo naj toraj ne pozabi oddati svoje glasovnice na dan volitve. — Okraja Žužemberk in Trebenj volita svoje kandidate in sicer vsak okraj po dva delodajalca in po štiri delojemalce.

(Vabilo k občnemu zboru) slovenske posojilnice v Št. Jerneju na Dolenjskem, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki bodo dne 9. marcija 1902. leta popoldne ob 4. uri v starem šolskem poslopju. Dnevni red: 1. Nagovor načelnika. 2. Račun načelstva. 3. Poročilo računskega preglednika. 4. Volitev načelstva. 5. Volitev računskega preglednika in namestnika. 6. Slučajnosti. Načelstvo.

(Posojilnica pri Sv. Križu) pri Kostanjevici ima na Belo nedeljo, 6. aprila ob treh popoldne v svoji pisarni redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom; 1. račun za l. 1901, 2. volitev načelstva in nadzorstva, 3. nasveti.

(Semenj v Črnomlju). Letošnji velikonočni veliki semenj se vsled praznika Marijinega oznanenja vrši v Črnomlju v pondeljek dne 24. marca 1902.

(Družba sv. Mohorja). Vljudno podpisani opozarjam, da je ta teden zadnji za vpisovanje v družbo sv. Mohorja, 4. marca naj pošljem pole in denar v Celovec. Prosim, storite svojo narodno dolžnost in pošljite 2 K udnine. V zapisniku pogrešam še tega in onega, ki bi brez posebnih težav bil Mohorjan. Torej: pridite in vpišite se!

Fr. Sal. Watzl, poverjenik.

(Za prenovitev vinogradov) je za tukajšnji politični okraj še 4000 kron na predjume na razpolago. Potrebni vinogradniki, kateri nameravajo prositi za neobrestne predjume na podlagi zakona z dne 28. 3. 1892, šte. 61. drž. zak. v svrhu zopetnega zasajanja svojih, po trtni uši opustošenih vinogradov, naj svoje prošnje vložijo pri podpisnem okrajnem glavarstvu od sedaj naprej do zadnjč 15. marca t. l. Na take prošnje, katere bodo po preteku tega roka dospele, se ne bode oziralo. Glede izgotavljenja prošnje naznani se, da jih je treba sestaviti z uporabo posebnih tiskovin, ki jih vsak prosilec dobi brezplačno tuuradno. Vsakdo naj pazi na to, da bode prošnji priložil takšen izpisek iz zemljiških knjig, v katerem je dotičnik tudi zaznamovan kot lastnik zadevnih vinogradov in sploh posestva za katero da zastavno pravico. Vže plačani dolgovi naj se pustijo izbrisati. — Zastran drugih dolgov naj se priloži prošnji „prednostno izjavo“ dotičnega upnika ali naj se zemljišča takšne vrednosti zastavi, da bode naprošeno posojilo dovoljno zavarovano. Prošnji je dalje priložiti posestno pōlo in načrt, kako se bo vršilo delo in prevdarek stroškov. Prošnja in vse priloge so koleka proste.

C. k. okrajno glavarstvo Rudolfovo, dne 26. februarja 1902.

(Dobavni razpis). Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani je došlo naznanilo, da je ravnateljstvo inženirskega arsenala v Čupriji (Serbija) razpisalo na dan 24. februarja t. l. ustmenō dražbo za dobavo raznih tramov in podbojev iz jese-novega, jelovega in bukovega lesa in dr. Dobavni pogoji so pri navedenem ravnateljstvu na ogled. Prepis dobavnega razpisa, iz katerega je razvidno, koliko in kakšne predmete je dobivati je na vpogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice.

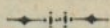
(Dobavni razpis). Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se naznanja, da je ravnateljstvo kr. srbskih državnih železnic razpisalo dobavo hrastovega in jelovega stavbenega lesa. Pismene ponudbe je vložiti na ravnateljstvo državnih železnic v Belgradu. Prepis dobavnega razpisa je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

(Obravnavna proti Gašparju Heldu) se bo vršila dne 5., 6., 7., in 8. marca pred novomeškimi porotniki. Tožen je umora, javnega nasilstva in več drugih hudodelstev. Gašpar Held je tovariš l. 1900 radi umora obešenega Simona Helda.

(Naznanilo). Ker nam je troje snopičev (t. j. 2., 3. in 6.) od knjige: Dr. J. Rogač in Matija Torkar: „Življenje svetnikov in svetnic božjih“ pošlo in morajo biti isti ponatisnjeni, naznanjamo, da te knjige sedaj v celoti ne bode prej dobiti, predno da ne bodo ti snopiči v ponatisu gotovi. Cenjeni naročniki, ki so to knjigo že naročili, in oni, ki bi jo želeli še prejeti, naj blagovolijo torej nekoliko časa potrpeti. Kakor hitro bode knjiga zopet dobiti, bomo to po listih razglasili.

Vodstvo tiskarne družba sv. Mohorja v Celovcu.

(Današnji list) obsega dvanajst strani.

Razne stvari.

* (Zaničevan blagoslov.) Neki odličen in bogat mladenič je potōval iz Nemčije v Italijo, da bi si v gorkem južnem podnebjū nekoliko utrdil zdravje. Ko je bival v Rimu, je zahajal tudi večkrat v cerkev sv. Petra, da je tam gledal različne romarje, ki prihajajo vsak dan v Rim. Ob neki taki priliki je bil tudi poleg, ko je papež blagoslovil množico. Prav zasmehovalno reče takoj na to k staremu Rimcu: „Poglejte me, jaz sem blagoslovljen. Hitro se je to zgodilo, toda jaz vas zagotavljam, da se sedaj prav nič bolje ne počutim.“ „Blagoslov, dragi gospod,“ — pravi oni gospod počasi, — koristi samo takim, ki ga hočejo biti deležni.“ „Kaj se pa zgodi s takim, kakor sem jaz, ki ne verjamem prav nič na blagoslov?“

„Takim pa“, — pravi spet Rimec — „zamore le škodovati!“ Dva dni pozneje je nesrečni mladenič zblaznel.

* (Dijamanti perzijskega šaha.) Ko je bil zadnjikrat perzijski vladar v Budimpešti, je odlikoval več oseb in jim podelil razne redove. Ker ni bilo pri rokah dosti pravih dijamantov, je ukazal, da se smejo pri teh redovih rabiti tudi umetno napravljeni dragi kameni. Neki bogatin, in sicer jud, je dobil solnčni red II. reda. Ko mu je bil ta red z oznaki izročen, spoznal je, da dijamanti niso pravi. Hotel se je bolj postaviti in dal na svoje stroške udelati prave dijamante in potem je šel zahvalit vladarja za red. Tudi ta je zapazil koj prave dijamante, io misleč, da so mu bili dani po pomoti, rekel je odlikovancu: „Oprostite jaz sem se zmotil. Vi bi imeli dobiti odlikovanje I. reda.“ Stopil je k njemu, vzel je oznake II. reda in pripel mu je I. red in zopet ponarejene dijamante. Poročilo o tem pa pravi, da sta bila sedaj baje oba zadovoljna, perzijski vladar in jud bogatin.

* (Zakaj so klicali otroci „hura“!) Ko se je vračal pred par meseci pruski finančni minister baron Rhein-haben z lova s svojim spremstvom skozi neko vas, kričala mu je mladina vsa navdušena „hoch“ in „hura“. Ministra je ta pozdrav veselo presenetil, vendar pa vpraša otroke ljubeznjivo: „No, ljubi otroci, česa pa se tako zelo veselite?“ Celi zbor zakliče: „V naši šoli se je peč podrla; sedaj pa bomo imeli osem dni prosto.“

* (Zakonska ločitev zaradi — kajenja.) V Čikagu je zahtevala neka mlada žena pred sodiščem ločitev od moža, češ, da vstaja mož vsako noč med 12. in 2. uro ter tako dolgo časa kadi cigarete, da je spalna soba polna dima. Ne solze ne prošnje niso pomagale, mož je kadi naprej. Konečno se je prepričala, da ji dim škoduje na zdravju. Sodišče je obravnavo preložilo, da se prepriča, ali je to delal mož vsled nepremagljive strasti do tobaka, ali pa je hotel svojo boljšo polovico s kajenjem — pregnati.

* (Česa se ljudje umislijo!) — V mestu Boston v Ameriki napravili so veliko pojedino. Pri mizi je bilo 15 „posebnih“ oseb. Na prvem mestu je sedel nek Egipčan, Hassan Ali po imenu, ki je bil dolg 2 metra in 18 centim. Lep mož kaj ne? Na njegovi desni je sedel pritlikovec Šotlandec, komaj 48 centim. dolg, na levi pa najdebelejši ameriški par: gospod Marlon in njegova soproga. Imela sta oba skupaj 1100 funtov! Uboge stolice! Zraven teh sedeli so po vrsti štirje bratje, doma od črnega morja, črni kot oglje, toda s svetlo belim nosom in popolnoma belim čelom. Pač čudni ljudje! Ob drugi strani sta bila pri mizi dva živa kostenjaka, moža suha kot mrlič. Samo oči so se jima svetile. Prvi je bil Francoz navadne velikosti, drugi pa velškanski Kinez, ki je izpil vsake dve uri v enem dušku po pet meric vode, itd. itd. Velikan Hassan Ali je namreč obhajal petindvajsetletnico svojega rojstva, zato je napravil pojedino, h katerej je spravil „te čudne“ ljudi od vseh strani sveta. — Kaj pa potem?! Debeljaka, mož in žena sta pojedla dvanajst piščancev, vsak po šest; velikan Kinez pet kilov riža z maslom; velikan Ali, hišni gospodar, pa je spravil pod streho svoje kože tri ducate klobasic, izpil trideset surovih jajc in spraznil dvanajst krožnikov juhe. Vse to pred kosilom! Za golaš! Na to je sledilo kosilce. Kaj se je vse pogoltnilo, pustimo; vredno je vendar, da se zve, kaj je vse požrl hišni gospodar Ali. Kaj pa? Osem biftekov (cvrto meso), en svinjski „peršut“, dva funta rib polenovk, štiri pečene kokoši, šest škatel sardel, eno skledo solate, en funt švicarskega sira, osem pomeranč in brez števila raznega sadja. Toda — pri vsej tej jedi ni spil niti kapljice vina ali piva, ampak „le“ štirinajst steklenic limonade. Pač dober želodec! Bog nas varuj take nesreče!

* (Zaradi prijetnih spominov.) V nekem ženskem zavetišču v Rostoku je vohal obiskujoči uradnik že dalje časa močan duh po tabaku. Na poizvedovanje mu pripozna neka vdova, da ne more pozabiti prijetnih uric, ki jih je preživela poleg ljubečega pokojnega moža, ko je ta kadi svojo pipico. Da pa si ohrani veren spomin nanj, natrosi večkrat tobaka na razbeljeno peč, da jo tobačni dim prav živo spominja minule zemeljske sreče.

* (Strašen potres na Kaukazu) je porušil skoraj popolnoma mesto Šemaha blizu kaspiskega morja. 2000 oseb je našlo smrt pri potresu, 4000 hiš je porušenih. Tudi v

34 vaseh v okrožju Šemahe je naredil potres veliko škode, 27 oseb je izgubilo življenje. V vasi Marasa blizu Semahe se je odprl ognjenik ter začel bljuvati ogenj. Potok Geončaike si je izbral vsled plazov celo drugo, novo strugo. Dosedaj so v Šemahi izkopali že 800 mrtvih oseb. Ruska vlada, — ponesrečeni kraji leže na ruski zemlji — je takoj podarila ponesrečencem 50.000 rubljev ter storila vse, da se jim polajša življenje. Nesreča se je zgodila dne 13. m. m.

Smešnice.

(Po letu.) Letoviščnik (proti kmetiču, ki poganja osla): „No, očka, koliko imate takih oslov v vasi?“ Kmet: „To se ravna popolnoma po številu letoviščnikov.“

(Prevelika prijaznost.) Glavar kanibalov: „Torej vi ste doma s Frankfurta, no, lepo; povejte nam navodilo, kako se napravljajo vaše proslule klobasice, mi vas hočemo namreč — iz posebne prijaznosti na ta način pojesti.“

(Napačno razumel.) Sodnik: „Torej to pripoznate, da ste udarili tožitelja po licu, po levem in po desnem in da ste celo premenjevalno ponovili, ali imate še kaj pristaviti?“ Obtoženec: „Hm, mislim to mu je zadostovalo.“

(Pred sodnijo.) Sodnik: „Koliko ste stari gospica?“ Ona: „Nedavno mi je rekel neki gospod, da izgledam kakor dvajsetletno dekle.“

Umrli so:

21. februarja, Katarina Vertačič, posestnika soproga, št. 150, 68 let, splošna tolščost.

21. februarja, Karolina Jagodić, c. kr. dež. sodn. svetnika vdova, št. 100, 58 let, naduha.

Loterijske številke.

GRADEC,	15. februarja	41	10	34	86	85
TRST,	22. „	68	39	30	7	55

Molitvice

za sv. Očeta Leona XIII. ter k presv. Srcu Jezusovemu dobivajo se 100 komadov po 80 vinarjev v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Podpisani naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti svoje nepozabljive ljubljene soproge, gospe

Katarine Vertačič roj. Gracel

katera je danes 21. februarja ob polu 3. uri zjutraj, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 68. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage ranjce bode v soboto, 22. februarja ob 5. uri popoldne na tukajšnjem pokopališču k večnemu počitku položeno.

Svete maše zadušnice brale se dodo v mnogih cerkvah.

Drago pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

NOVO MESTO, dne 21. februarja 1902.

Anton Vertačič,

(51) posestnik in stotnik unif. mestne meščanske garde.

ZAHVALA.

Podpisani izreka tem potem vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti svoje ljubljene soproge, gospe

Katarine Vertačič roj. Gracel

kakor tudi za mnogoštevilno vdeležbo pri spremstvu pokojne k zadnjemu počitku, posebno še častiti duhovščini in gg. uradnikom najiskrenejšo zahvalo.

Novo mesto 24. februarja 1902.

Anton Vertačič

(52) posestnik in stotnik unif. mestne meščanske garde.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne in tolažilne dokaze toplega sočutja, ki so nam došli mej do gotrajno boleznijo in ob prebridki izgubi naše iskrenoljubljene matere, oziroma sestre in svakinje, blag. gospe

Karoline Jagodić roj. Illovsky

c. kr. dež. sodišča svetnika vdove,

kakor tudi za velikoštevilno spremstvo k zadnjemu počitku dne 23. febr. osobito preč. gg. duhovnikom in blag. gg. uradnikom, sploh vsem prijateljem in znancem iz mesta in okolice, ki so izkazali naši predragi ranjci zadnjo čast, izrekamo najsrčnejšo zahvalo.

Rudolfovo, dne 24. februarja 1902.

(50)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

(63)

Podpisano načelnštvo prost. gasil. društva izreka tem potom toplo zahvalo p. n. gospodu Simon pl. Sladovič-u za triletno brezplačno dajanje zdravil — na društveno moštvo.

Na pomoč!

Načelnštvo prost. gasil. društva v Rudolfovem,

dne 28. februarja 1902.

Rosmann m. p. poboč.

Guštin m. p. načel.

Izjava.

S tem vljudno naznanjam, da jaz nisem plačnik nikjer in za nobeno stvar, katero naročuje moja žena Franca Jenič (Srebrnjak) brez moje vednosti. Kar sama vzame, naj tudi sama plača.

Janez Jenič,

(54)

posestnik na Slatniku št. 30.

Vabilo k občnemu zboru

(55)

hranilnice in posojilnice za Kandijo in okolico

reg. zadr. z neom. zavezo,

ki bode v ponedeljek 17. marca 1902. l. ob 1 uri popoldne v hranilnični pisarni v Kandiji.

DNEVNI RED:

1. Volitev načelnika.
2. Letno poročilo.
3. Poročilo nadzorništva.
4. Predlog o razdelitvi čistega dobička.
5. Nadomestna volitev funkcionarjev.
6. Predlogi načelnštva.

Opomba: Ako bi ta zbor ob 1. uri ne bil sklepčen, skliče se ob 2 uri drugi občni zbor, ki sme brezpogojno sklepati.

Kandija, dne 24. svečana 1902.

Načelstvo.

Št. 1098

Razglas.

Od gospodarskega odbora mestne občine Metlika daje se v splošno znanje, da bode zaradi zgradbe mestnega mlina in žage na potoku Obrh v Metliki dne 10. marca 1902 dopoldne ob 9. uri v občinski pisarni tu zmanjševalna licitacija.

Vse delo (izvzemši turbino) cenjeno je na 13433 kron 78 vin., od tega pripada na zidarsko delo 9974 kron 34 vin., na tesarsko in kleparsko delo 2735 kron 44 vin. in na mizarsko, ključavničarsko in stekljarsko delo 724 kron.

To delo oddalo se bode vse skupaj le enemu samemu podvzetniku. Kdor hoče licitirati vložiti mora vadij 1343 kron 40 vin. to je 10% od cenilnega zneska in sicer v gotovem denarju, ali v državnih oblicacijah preračunjenih po dnevni vrednosti ali pa tudi v knjižicah kake hranilnice in posojilnice.

Licitacijski pogoji, proračun in stavbeni načrti ležijo v občinski pisarni v Metliki, kjer si jih lahko vsakteri med uradnimi urami ogleda.

Metlika 1. februarja 1902.

(68)

Jutraž m. p.

Govanec m. p.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da se bode vršila
dne 17. marca 1902 od 11. do 12. ure dopoldne
v občinski pisarni v Rudolfovem

prostovoljna dražba

kakih 1000 smerek iz mestne hoste, ki se nahaja popolnoma
v ravnini, oddaljena kakih 20 minut od novomeškega kolodvora.

Drevesa, ki se imajo prodati, so že zaznamovana. —

Izključna cena za komad, en komad k drugemu, je 12 K.
V hosti se les obtesavati ne sme. Vsak dražitelj ima položiti
10% varščine.

Natančnejši pogoji razpoloženi so v mestni pisarni v
Rudolfovem.

Mestno županstvo v Rudolfovem,

(64)

Razglas.

Vsled naročila c. kr. okrajnega sodišča v Rudolfovem
dne 17. svečana 1902 A 15/5—2 bode se vršila

10. marca 1902

v hiši šteč. 167 v Rudolfovem ob 2. uri popoldne pristo-
voljna dražba v zapuščino Ane Vidmar spadajoče premičnine,
ter se ob enem pozivljejo upniki, da do tačas naznanijo svoje
tirjatve ustmeno ali pismeno, ker sicer do zapuščine ne bi
imeli več pravice, če nimajo zastave.

C. kr. notarski urad v Rudolfovem,
dne 20. svečana 1902.

(53)

Razpis.

Volitve delegatov od delojemalcev in delo-
dajalcev okrajne bolniške blagajne v političnem
okraju Novomesto za dobo štirih let.

Zapisnik vseh volilcev razpoložen je gg. članom na upo-
gled skozi osem dnij v blagajniški pisarni v Novem mestu v
uradnih urah.

Volitev se vrši dne 15. marca 1902 od 10. ure dopoldan
do 1. ure popoldan v blagajniški pisarni v Novem mestu in sicer
voli sodni okraj Novo mesto po (štatutu)

40 delegatov delojemalcev 20 delegatov delodajalcev
sodni okraj Žužemberk po (štatutu)

4 delegate delojemalce 2 delegata delodajalca
sodni okraj Trebnje po (štatutu)

4 delegate delojemalce 2 delegata delodajalca.

Izpolnjene glasovnice z volilno izkaznico vred imajo se
poslati ali frankirane po pošti ali potom županstva do dne
15. marca do 1. ure popoldne.

Glasovnice brez volilne izkaznice so neveljavne.

Vsak volilec dobi potom županstva volilno glasovnico in
izkaznico oziroma more isto v blagajniški pisarni v uradnih
urah z legitimacijo vzdignuti.

Okrajna bolniška blagajna v Novem mestu,

26. februarja 1902.

(59)

S. pl. Sladovič, načelnik.

Hiša

št. 122 Florijanski trg v Rudolfovem, obstoječa iz 3 sob s kuhinjo,
2 kleti, novega hleva za 5 glav, 3 svinjakov in nekoliko
vrta, pripravna za pekovski obrt. K hiši spada 2 orala
642 sežnje z mešanim lesom mlado zaraščene hoste, 3 ve-
like njive za 25 mernikov posetve; na teh stoji nov pod s
šupo in 2 kozolca z nekaj travnikom. Proda se tudi hiša
sama, ako kdo želi. — Pojasnila daje.

(67)

Magdalena Blümel.

Naznanilo.

Pri dne 26. februarja 1902 sklicanem volilnem shodu so
se delojemalci in delodajalci zedinili za volitev sledečih čla-
nov bolniške blagajne za njene delegate pri volitvi dne
15. marca 1902, in sicer so postavili delojemalci sledeče gg. za
delegate:

Medvedšek Ludovik

Doroteo Ožbold

Baraksadič Pavl

Karlin Franc

Blažon Miha

Ahlin Rudolf

Adam Janez

Kolenc Franc

Krajger Ivan

Cigler Konrad

Saterlin Leopold

Petrič Josip

Papež Franc

Osterman Karl

Jovanovič Miloš

Peterca Peter

Gramer Franc

Kocjan Janez

Šurla Franc

Knaflič Josip

Mirtič Anton

Grebenc Franc

Kraker Karl

Matoh Alojz

Lenart Josip

Nečimer Franc ml.

Suhi Karl

Malner Jurij

Lubšina Franc

Robas Anton

Šlejke Josip

Kozina Victor

Tokan Janez

Zupančič Janez

Lumec Karl

Repar Franc

Repar Jakob

Šepić Karl

Završnik Gašpar

Monfreda Franc

delodajalci sledeče gg. za delegate:

Malovič Matija

Appé Valentin

Jakac Anton

Štefanovič Dimitrija

Sladovič Simon pl.

Kopač Leopold

Mikolič Jakob

dr. Slanc Karl

dr. Žitek Vladimir

Medved Josip

Ogoreutz Josip

Hočevan Anton

Pauser Adolf ml.

Recelj Janez

Gorupič Peter

Logonder Peter

Spitz Arnold

Javornik Josip

Weiss Anton

Rajec Alojz

Dodatek: Sodni okraj Trebnje in Žužemberk voli po
4 delojemalce in 2 delodajalca in postavi vsak okraj svoje
kandidate. (66)

Tečaj za gornike in vinogradnike na Grmu.

Vsled sklepa slavnega deželnega zbora v IV. seji dne
21. junija prošlega leta, priredi podpisano vodstvo letos prvi
tečaj za gornike in vinogradnike na Grmu. V tem tečaju, kateri
se bode 9. marca zjutraj pričel, ter 15. marca končal, podučevalo se
bode gornike in vinogradnike (odrašene ljudi) v vseh spo-
mladanjih delih novega vinogradstva praktično.

V mescu juniju, sledil bode za iste udeležnike, drugi
osemdnevni tečaj, za poletna dela. Tisti gorniki in vinogradniki,
kateri se žele tega prvega tečaja udeležiti, zglašijo naj se
gledé sprejema takoj pri podpisanem vodstvu. Revnejšim ude-
ležencem, podelilo se bode primerno denarno odškodnino za
potovanje in mučenje na Grmu.

Vodstvo kranjske kmetijske šole na Grmu,

(62)

dné 26. februarja 1902.

Na Vrtačah pošta Žužemberk je sto deset (110)
prav lepih hrastov na prodaj. ☞ Janez Plavec,

Vrtače št. 1, pošta Žužemberk. — — — — (43—2)

30 vin.

eno cepljeno drevesce: jabelko, kruška,
višnja, beka, laški kostanj, marelca,
ki nikoli ne pozebe; cepljene trte,
bilfe in direktno rodilne ameriške;
prodajo Flor. Kalingar na Drski, pošta
Novo mesto. (69—1)

O Z N A N I L A

domačih obrtnikov v Novem mestu, kateri se slav. občinstvu in preč. duhovščini najvljudneje priporočajo k obilni naročbi in prijaznemu obisku.

Matko Malovič, mizar

izdeluje stavbeno in pohištveno mizarstvo v najnovejšem slogu. V zalogi ima gotove mrliške krste po nizkih cenah!

AVGUST KÜSSEL

izdeluje vsa pod kleparsko stroko spadajoča dela, pokrivanje zvonikov in streh, napravo žlebov, razne posode in orodja za kletarstvo, mehove za žvepljanje itd. vse po nizkih cenah!

J. GREGOREC, pri mostu

priporoča svojo zalogo vsakovrstnih dežnikov in lepo izbiro različnih solnčnikov. Preobleke in popravila se točno in ceno izvrše.

Gustav Murn, svečar

priporoča veliko zalogo voščenih sveč in najfinejšega medu za pitanje čebel. Kupuje rumeni vosek in voščine po najvišji ceni!

Andr. Doktorič, zlatar

priporoča raznovrstne zlatnine in srebernine vseh predmetov, kakor tudi žepnih ur in zalogo Gramophonov. Sprejemlje popravila ter ista ceno in solidno izvršuje. Kupuje staro zlato in srebro po najvišjih cenah.

Dimit. Štefanovič, čevljar

priporoča zalogo obuvala lastnega izdelka iz najboljšega usnja. — Naročila se izvršujejo *hitro, solidno in ceno!*

LEOPOLD KOPAČ,

priporoča sl. občinstvu svojo veliko zalogo najnovejših klobukov, kakor tudi svojo gostilno, kjer toči domača izborna vina in sveža piva; dobe se tudi gorka in mrzla jedila po nizkih cenah.

BRATA APPE V KANDIJI

priporočata preč. duhovščini in sl. občinstvu vsakovrstne svoje lončene izdelke. — V zalogi imata raznobarvene lončene peči, štedilnike s kahlicami. Vse je po preskušnji ognju protivno in trpežno izvršeno. Peči v šole, pisarne in večje dvorane izdelujeta z „multiplikatorji“, pri katerih se za 50% kurjave prihrani. NIZKE CENE!

→ FRAN CIBER, ←

podobar sedaj v Šmihelu, izdeluje razna podobarska dela, n. pr. altarjev, prižnic, spovednic, in križevih potov v vseh slogih, barvano ali naravno. Nizke cene!

Anton Kokalj,

kamnosek v Bršljinu

izdeluje razna kamnoseška dela: za stavbe in drugo. Izdeljujejo se v prav obilnemu številu nagrobni spominki po zelo nizkih cenah!

Davorin Frančič,

priporoča zalogo najnovejših klobukov, kolesarskih in drugih čepic. Sprejemlje pod to stroko spadajoča popravila snazenje in kemično barvanje slamniov po nizkih cenah.

Adolf Loboda,

ključavničar in mehanikar

naznanja sl. občinstvu, da se je na novo tu naselil. Izdeluje vsa k njegovi stroki umestna dela, popravljanje strojev in biciklov ter druga umetna dela po najnižjih cenah.

IVAN KASTELIC, pek

priporoča vedno sveži kruh, dobra, okusna, gorka in mrzla jedila, žganje najboljših domačih vrst: brinovec, slivovko, vinsko žganje in druge sladke opojne pijače. Dobra in cena postrežba.

Josip Kos, knjigovez

izvršuje knjigovezna dela, ter priporoča svojo trgovino z raznovrstnim papirjem, pisalnim in risalnim orodjem, raznih razglednic in knjig po najnižji ceni.

IVAN PINTAR,

 sobni slikar in pleskar

se priporoča za razna k njegovi stroki spajajoča dela, izvršuje tudi napise vseh vrst po jako zmernih cenah.

Fran Murn, svečar, Kandija

priporoča svojo veliko zalogo voščenih sveč, in medu ter lectarskih izdelkov. Kupuje v vseh množinah voščene po najboljših cenah.

Anton Hočevar,

tovarnar in strojar

izdeluje najboljše vrste usnja in podplatov, katerih ima vedno v zalogi. Dalje priporoča domače umetno izdelanega usnja raznih barv in vse čevlarske potrebščine. Nizke cene.

Fran Lepič, strugar (Drechsler)

izdeluje razna strgarska dela za mizarje, kegle, krogle in pipe za sode vseh vrst, iz dobrega lesa, po nizkih cenah.

Fran Kondrič,

izvošček (po domače Čampa)

ima pripravljeno uprego za prevažanje oseb ob vsakem času, na vse strani. Prijazna postrežba, cene jako nizke.

Franjo Picelj, čevljar

se priporoča sl. občinstvu in preč. duhovščini k obilni naročbi za vsakovrstna obuvala, katera se pri meni izdeluje lično in trpežno, po zmernih cenah. — Stanuje v kat. domu rok. pomočnikov.

Antonio Comin v Novem mestu

Klet se nahaja v hiši

*** gospe ***

Marije Mohar,

Arkove ulice št. 209

(56-3) * v Novem mestu. *

*** priporoča ***

*** svojo veliko zalogo ***

*** garantiranega ***

istrskega vina ***

== hekto od 20 kron naprej. ==

Razglas.

Iz gozdne drevesnice v Bršlinu pri Novem mestu se bodo oddajale letos spomladi sledeče sadike:

150.000	...	3 letnih krepkih smrek,
150.000	...	5 " presajenih smrek,
12.000	...	1 " hrastov,
25.000	...	2 " črnih borovcev.

Sadike se bodo prodajale v drevesnici ali pa primerno zavite in postavljene na pošto ali železniško postajo in sicer 3 letne smreke in hrasti po 3 krone, 5 letne presajene smreke po 4 krone, črni borovci po 2 krone 40 vin. za tisoč (1000) komadov.

Pismena ali ustmena naročila za te sadike sprejema c. kr. okrajno glavarstvo v Novem mestu, Krškem in Črnomlju, c. kr. okrajno gozdno nadzorstvo v Novem mestu, Krškem in Črnomlju do 20. marca 1902 pri katerih se morajo naročena drevesca proti potrdilu takoj plačati.

C. kr. okrajno gozdno nadzorstvo v Novem mestu,
dne 8. februarja 1902. (41-2)

Prodaja se iz proste roke

Ilepa, velika zidana hiša

z vrtom in tri orale njiv. Stoji blizu farne cerkve in je pripravna za gostilno in prodajalnico. — Natančneje se izve pri Andreju Jančigar v Ajdovcu št. 15. p. Zužemberk. (25-3)

Prav dobro staro vino

rudeče in črno dobi se

 pri Jos. Medvedu v Novem mestu.

Učenca

(57-1)

za ključarsko obrt sprejme v poduk
tako

Jožef Žibert,
ključar.

Žabja vas št. 27.

Reznike in ukoreninjeno trsje

„Portalis“ kakor tudi ukoreninjeno trsje „Portalis“, požlahtnjeno izvrstno vinsko vrsto, črnino, 2-3 leta stare, prodaja po nizki ceni oskrbnitvo grajščine na Raki, Dolenjsko. (27-3)

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril v Novem mestu v hiši g. Hočevar-ja (popreje Pollak-ova) nasproti drevoreda, novo

ključavničarsko in mehanično delavnico,

v katerej bodem izvrševal vsakovrstna popravila poljedelskih, šivalnih in drugih strojev ter bicikeljnov. Vsprejemal bodem tudi naročila na nove stroje in bicikeljne. Priporočujem se sploh za vsa v mojo stroko spadajoča dela, zagotavljajoč dober izdelek po nizki ceni.

Z odličnim spoštovanjem

Adolf Loboda,

ključavničarski mojster in mehanikar.

(42-2)

Kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu
ima na prodaj:

1. lepo sadno drevje in sicer visoko- in poldebelnata jablana najboljših vrst po 50 do 70 h, in hruške moštne po 60 do 80 h komad.
2. dupavski semenski oves po 20 K 100 kg. Oves je skrbno očiščen in sortiran in tehta 1 hektoliter 51 kg.
3. razne nove vrste krompirja, ki se priporočajo za saditev in poskušnje. Oddajajo se v malih množinah od 5 kg naprej, po 10 h 1 kg, te le vrste: Praški najzgodnejši, Krona, The Bowee, Stela in Early Sunrise izmed zgodnjih vrst, in Triglav, Profesor doktor Märker, Agnelijev biser, Aspazia, Sir Walter Raleigh, Magnum bonum, Jubilej, Velikan Goliat, Kastelan, Topas, Rambovšek, Zborovski, Kmit, Lada, Veliki plavec ali modri orjaški in Zveza kmetovalcev (Bund der Landwirte) izmed srednje poznih in poznih vrst.

Drevje in semena se oddajajo le proti takojšnjemu plačilu, oziroma povzetju. Za oves potrebne vreče mora kupec sam preskrbeti. (44-2)

Želite

da Vam nesejo kure po zimi veliko jajc?
več in boljsega mleka?

debele in čvrste prašiče?

zdravo in lepo mlado živino?

močno in trpežno vprežno živino?

potem primesujte k krmi Barthelovo
pokrajno apno.

Za ta mali trošek Vam ne bo nikdar
žal. — Navodilo dobiti je brezplačno pri

Miha Barthel in drug na Dunaju,
X., Keplergasse 20.

(310-7) — Dopisuje se slovensko. —

Hiša in gostilna

na prav lepem prostoru na glavni cesti blizu mesta, s 2 hlevoma ter sploh z vsem gospodarskim poslopjem, 4 johe polja se takoj iz proste roke proda ali pa tudi pod ugodnimi pogoji da v najem. Hiša je pripravna za vsaki obrt.

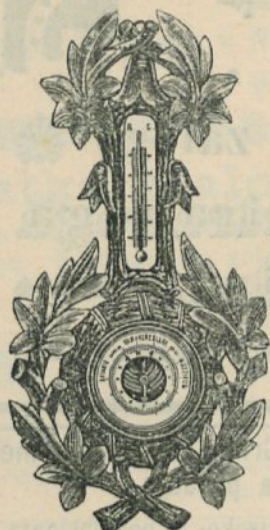
Natančneje v Kandiji št. 26. pri Novem mestu. (61-1)

Gostilna in prodajalna

v Prečini tik farne cerkve se takoj da v najem. —
Pogoje se izve pri lastniku Jos. Drenik-u v Bršlinu. (65-1)

Stanovanje

obstoječe iz 2 malih sob, kuhinje, kleti in drvarnice se takoj odda v Skaternetovi hiši. Cena 120 gld. (60-1)

Alojzij

urar v

Rajec,

Rudolfovem.

priporoča slav. p. n. občinstvu posebno častiti duhovščini ter gg. uradnikom svojo vsakovrstnih stenskih ur z nihalom, američanskih budilnic itd.

bogato zalogo najraznovrstnejših zlatih, srebrnih in nikelnastih ur in verižic, kakor tudi

Cenik žepnim uram:

Najfinejše nikelnaste ure s ključem od gld.	2 30 do	5.—
" " remontoir " "	2 35 "	5-50
" " srebrne " s ključem " "	3 — "	8.—
" " remontoir " "	4 — "	9.—
" iste z dvojnimi oklepom " "	5 — "	20.—
" zlate ure za dame " "	13 — "	100.—
" zlate ure za gospode " "	25 — "	110.—

Američanske budilke po gld. 1-50, fine garantirane po gld. 2-20

Nadalje priporoča svojo

optično zalogo

najboljše vrste svetovno znanih Rathenov-stekel za oči, vsake vrste v jeklenem, nikelnastem in zlatem oklepu v vseh številkah (concav in convex). — Po optometričnem zdravniškem predpisu se vsako naročilo točno in vestno izvršuje.

Zrakomere in toplomere, daljnogleda, povekševalna stekla, (mikroskope) in razne druge optične stvari po jako nizki ceni. — Popravila izvršujem vestno, točno in po prav nizki ceni ter z jamstvom. — Stare žepne in stenske ure se lahko zamenjajo za nove, proti primernemu doplačilu. (5-3)

— Poštna naročila se točno izvršujejo. —

Slavno občinstvo uljudno vabim, si mojo zalogo o priliki ogledati, ne da bi bil kdo primoran kaj kupiti.

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo se sprejme v trgovino z mešanim blagom

(56)

Viljema Tomic v Trebnjem.

Kos zemljišča

je na prodaj iz proste roke, (gmajna) pri cesti na Selih št. 2., fara Bela cerkev na Dolenjskem. Približna cena 300 K. (58-1)

Stanovanje v I. nadstropju

s tremi sobami, kuhinjo, drvarnico in kletjo je za oddati

s 1. marcijem

pri Janezu Košak-u v Rudolfovem. (33-3)

Mlekarska zadruga na Trebelnem pri Mokronogu ima na prodaj dobrega popolnoma mastnega

●●● sira emodolca. ●●●

(48-2)

Cena 1 K 30 h za 1 kg.

Hiša na prodaj

iz proste roke na Katarinskem trgu št. 258, obstoječa iz dveh sob, kuhinje, z obokano kletjo ter lepim prostorom za vsako delavnico pripravnim. — Več se izve pri (22-4)

Ludovik Ferlič-u, Glavni trg

„Pri Zvezdi“ v Novem mestu.

Brezovega lesa,

pripravnega za osi in za legnarje, ima na prodaj okoli 200 kosov Fr. Gerlica, vas Jelše št. 1 pri Mirni peči. (47-2)

Cena po dogovoru.

Stanovanje treh malih sobic — odda na Drski Jos. Medved. (254-12)

Anton Jakaz,

vinski trgovec v Novem mestu,

Glavni trg št. 47 (pri Luser-ju)

priporočam svojo zalogo čisto pristnega

isterskega vina.

Cene so od 15 kr. (ali pa 30 vinarjev) liter naprej. — Prodajam čez ulico tudi pristno

žganje iz tropin

v zapečatenih steklenicah od 1/8 litra naprej

 v vsaki množini.

(289-8)